

РЕШЕНИЕ

№ 3991

гр. София, 03.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7624** по описа за **2010** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, А. 1 от ЗАНН.

С решение от 31.08.2010 г., постановено по НАХД № 505/ 2010 г., Софийски районен съд, НК, 98 състав е потвърдил наказателно постановление № 1330/ 16.12.2009 г., издадено от Димитър Дерелиев, заместник министър на К., с което на „КЕЙБЪЛТЕЛ” ЕАД на основание чл. 97, А. 1, изр. последно от ЗАПСП и чл. 83, А. 1 ЗАНН във връзка с чл. 98в, А. 1 ЗАПСП е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.

Постъпила е касационна жалба от „Е. К. М.” Е., правоприменник на наказаното търговско дружество, в която са въведени оплаквания, че при постановяването на решението са допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Необоснован бил изводът на СРС, че е спазена процедурата за връчване на наказателното постановление, регламентирана в чл. 58, А. 1 ЗАНН, доколкото преобразуването чрез вливане акционерно дружество се представлявало от трима членове на съвета на директорите и санкционният акт не е предявяван на никого от тях. Освен това върху наказателното постановление не са отбелязани имена, подписи и дата на връчване. Второто оплакване е насочено срещу размера на наложената санкция, във връзка с което

подателят на касационната жалба сочи необоснованост на извода на СРС, че „КЕЙБЪЛТЕЛ” ЕАД е разпространявало телевизионни програми без да разполага с необходимото по закон разрешение за телевизионни организации. Твърди се, че отношенията между МУЗИКАУТОР и КЕЙБЪЛТЕЛ ЕАД са законосъобразно уредени и възнаграждението на носителите на авторски права е заплатено включително за времето, когато е констатирано нарушението.

Искането до съда е за отмяна на решението и за отмяна на наказателното постановление.

Ответникът оспорва жалбата в писмен отговор.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Съгласно чл. 218, А. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, А. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалвания съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо.

При постановяването на решението не е допуснато нарушение на материалния закон. При установените от СРС факти е осъществен съставът на административното нарушение по чл. 97, А. 1, т. 6, предложение последно във връзка с чл. 91, А. 1, т. 1 от Закона за авторското право и сродните права. От обективна страна по смисъла на чл. 97, А. 1, т. 6, пр. последно ЗАПСП следва да е налице излъчване по безжичен път, предаване или препредаване по К. произведения, изпълнения, звукозаписи, записи на филми или други аудио-визуални произведения или радио - или телевизионни програми в нарушение на разпоредбите на ЗАПСП; Радио- и телевизионните организации върху своите програми са носители на сродни права /чл. 72, т. 4, ЗАПСП/. Съгласно чл. 91, А. 1, т. 1, пр. 2 от ЗАПСП Радио- и телевизионната организация, която е осъществила първоначалното излъчване или предаване на собствена програма, има изключително право да разрешава срещу заплащане преизлъчването по безжичен път или препредаването по К. на програмата. В конкретния случай липсва спор относно обстоятелството, че в „цифровия пакет” от страна на „КЕЙБЪЛТЕЛ”, ЕАД са разпространявани телевизионни програми, без да е налице необходимото по закон разрешение на конкретен субект – носител на правата за разпространение на 11 телевизионни програми – сдружение с нестопанска цел „МУЗИКАУТОР”. При липсата на спор относно фактите, установени от СРС, постановеното решение е валидно, допустимо и правилно. Макар да са формулирани като касационни основания, развитите в жалбата оплаквания са насочени срещу наказателното постановление и са

неотносими към конкретното производство, чийто предмет е обжалваното решение на СРС. Касационната инстанция е длъжна да обсъди всички действия на съда, които касаторът е посочил като порочни и да отговори, правят ли те решението нищожно, недопустимо или отменяемо. В решението на СРС е даден отговор на възражението за ненадлежно връчване на наказателното постановление. Дори да се приеме, че нормата на чл. 58, А. 1 ЗАНН има стриктен характер, в конкретния случай неспазването ѝ не представлява съществено нарушение на процесуалните правила и не може да обоснове отмяна на НП само на това основание. Правото на защита на засегнатия субект е упражнено в пълен обем с подаване на редовна и допустима жалба срещу него. Неоснователно е и второто оплакване в жалбата – че възнаграждението на носителите на авторски права е заплатено включително за времето, когато е констатирано нарушението. Мерадавно за приложението на чл. 97, А. 1, т. 6, пр. последно ЗАПСП е препредаване по К. в цифров пакет по кабелно – далекосъобщителната мрежа на дружеството на телевизионни програми без необходимото по закон разрешение на телевизионните организации – носители на права, но не и погасявани ли са задълженията по договора за генерално лицензиране.

По изложените съображения и на основание чл. 221, А. 2, пр. 1 и А. 3 от АПК вр. с чл.63, А.1, изр.2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 31.08.2010 г., постановено по НАХД № 505/2010 г. на С районен съд, НК, 98 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: